

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szerződéskötésre jogosult hatóság nem élt vissza hatáskörével. Az ideiglenes alkalmazottak felvételének célja ugyanis kimondottan a Bizottság üres álláshelyeinek betöltése, többek között a versenyvizsgán sikeres pályázók hiányának orvoslása volt.

Márpedig ez utóbbi célkitűzést egyáltalán nem szolgálja a fellebbező szerződésének a „halmozódást tiltó” szabály alapján történő meg nem hosszabbítása, mivel a fellebbező állását bármiféle versenyvizsga meghirdetése előtt hirdették meg. Ráadásul egy másik ideiglenes alkalmazott kapott hosszú időtartamra szóló szerződést erre a posztra, miközben az ugyanazon az igazgatóságon rövid időtartamra szóló szerződéssel foglalkoztatott összes többi ideiglenes alkalmazott szerződését automatikusan meghosszabbították, állásaik előzetes meghirdetése nélkül.

Végezetül megsértették az egyenlő bánásmód elvét, mivel az összes többi, szolgálati idejüket leszámítva a fellebbezővel összehasonlítható helyzetben lévő ideiglenes alkalmazott szerződését meghosszabbították anélkül, hogy állásukat meghirdették volna, ellentétben a fellebbező esetében követett eljárással. E vonatkozásban a bizonyítási terhet tévesen fordították meg az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban, mivel az alperes – és nem a felperes – feladata lett volna azon szabályok betartásának bizonyítása, amelyeket az alperes maga állított fel.

Az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) által 2009. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH kontra Silva Trade, SA

(C-19/09. sz. ügy)

(2009/C 82/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Alperes: Silva Trade, SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazni kell-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és

végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: Brüsszel I. rendelet) 5. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

b) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az említett rendelkezést, hogy a jellemző kötelezettség teljesítésének helyét az a hely határozza meg, ahol – az időráfordítás és a tevékenység jelentősége alapján – a szolgáltatás nyújtója tevékenységének súlypontja található;

c) ha a tevékenység súlypontjának helye nem állapítható meg, a szerződéses igények iránti kereset a felperes válasza szerint a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás valamennyi helyén benyújtható?

2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazható-e a Brüsszel I. rendelet 5. cikke 1. pontjának a) alpontja, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

⁽¹⁾ HL L 12., 2001. január 16., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

2009. január 15-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-20/09. sz. ügy)

(2009/C 82/23)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel a 39-A/2005. sz. törvénnyel bevezetett szabályozás keretében kizárólag a portugál állam által kibocsátott államadósságot megtestesítő értékpapírok vonatkozásában tett lehetővé kedvezményes adóügyi bánásmódot – nem teljesítette az EK 56. cikkéből és az Európai Gazdasági Térség (EGT) létrehozásáról szóló Szerződés 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.